

SIIMAN SELVITYS

Eräänä varhaiskevään päivänä vanhempi poikamme jäi mökille muun perheen lähdettyä kaupunkiin. Olo oli varmaankin hieman yksinäistä ja poika päätti aikansa kuluksi soitella mummilleen kuulumisia. Aikansa rupateltuaan kehotti mummi poikaa lähtemään kalaan.

Siitä innostuneen nuori mies, puhelun lopetettuaan, lähti saunalle etsimään virveliään. Siima oli hieman "nimismiehen kiharalla" ja hän päätti mennä laiturille heittelemään ja selvittämään sitä. Muutaman heiton jälkeen hän tähtäsi hieman pidemmälle ja TÖKS! Uistin tarttui varmaankin pohjaan, mielti poika. Hän alkoi kelata ja jarru piti omaa rätinäänsä. Kumman sitkeässä oli uistin jossain. Vihdoin se hieman heltisi ja kelaus onnistui, mutta kun sai uistinta lähemmäs laituria, kävi molskaus ja iso pyrstö heilahti veden pinnalla.

Polvet alkoivat melko kokeneella kalamiehellä tutista – se ainainen jännittävä kutkutus, kun kalassa on – ja shortsit jalassa poika hyppäsi melkoisen vilpoiseen veteen, sai kun saikin kelattua uistimeen tarttuneen kalan tarpeeksi lähelle, otti sitä kidusten takaa kiinni ja nosti laiturille. Sydän läpähti.

Tässä vaiheessa me vanhemmatkin jo pääsimme tarinaan mukaan. Nimittäin olin pakannut kesäkeittiöstä kaikki puukot ja fileerausveitsetkin talvelta "piiloon", eikä poikakaan ollut koskaan ennen perannut minkäänlaista kalaa, vaikka kalamies olikin. Traditio suvussamme jo kolmannessa polvessa on, että jälkipolvi kalastaa ja isäntä perkaa saadut kalat.

Saimme siis puhelinsoiton kaupunkiin ja siinä isäntä sitten neuvoi innoissaan olevaa jälkeläistään hoitamaan homman loppuun. Hauki oli n. 8 kg ja kyllä oli kuulemma pistänyt hanttiin kovasti. Hauen pään oli poika ripustanut rannassamme olevan pihlajan oksaan muistuttamaan meitä suuresta saaliista. Siinä se sai olla pari vuotta, kunnes kerran katsoessani sitä jälleen, irrotin sen ja heitin pois. Eikä sitä pihlajaakaan muuten enää ole.

Kaikesta tästä seurasi se, että minun uimiseni jäi pelkäksi pulahteluksi pariaksi kesäksi. Enhän mitenkään uskaltanut uimaan moisten hirmuhaukien sekaan. Molemmat poikamme ovat ahkeria kalamiehiä aina kun mökille tulevat ja haukea on tullut mukavasti. Toivottavasti jatkossakin.

Maarit Leino
4.4.2019

